

Arrest

**nr. 182 904 van 24 februari 2017
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: X
tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 oktober 2016 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 november 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. CILINGIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 26 augustus 2016 een aanvraag voor een visum gezinshereniging in.

1.2. Op 7 oktober 2016 wordt beslist tot weigering van afgifte van dit visum. Dit is de bestreden beslissing, betekend op 13 oktober 2016 en die luidt als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 10bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011.

Overwegende dat de te vervoegen persoon niet heeft aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 2 en artikel 10, § 5. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Artikel 10ter van de voornoemde wet bepaalt dat in dat geval de minister of zijn gemachtigde moet bepalen, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden, welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Ter staving van de visumaanvraag werden volgende documenten voorgelegd:

Attest van de Universiteit Gent

Bankrekeninguittreksels op naam van dhr. V.N. (...)

Overwegende dat uit de voorgelegde documenten blijkt dat de te vervoegen persoon over een maandelijkse beurs kan beschikken van 1000 euro gedurende twee academiejaren;

Overwegende dat de te vervoegen persoon gedurende deze periode van twee jaar eveneens over een bijkomende onkostenvergoeding kan beschikken van maximaal 7000 euro, wat overeenstemt met een maandelijks gemiddeld bedrag van maximaal 291 euro (7000:24 maanden);

Overwegende dat een som geld op een spaarrekening niet kan worden weerhouden als een bewijs van toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen omwille van de volatiele aard ervan; een dergelijk spaarrekeninguittreksel vormt immers slechts een momentopname;

Overwegende dat de te vervoegen persoon dus gemiddeld een maandelijks inkomen heeft van maximaal 1291 euro;

Overwegende dat dit inkomen lager is dan 120% van het bedrag zoals bedoeld in art. 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;

Overwegende dat artikel 10ter van de voornoemde wet bepaalt dat in dat geval de minister of zijn gemachtigde moet bepalen, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden, welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.

Aangezien echter de te vervoegen persoon geen informatie heeft verstrekt over zijn behoeften kan de administratie de behoefteanalyse voorzien in artikel 10ter niet uitvoeren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herinnert eraan dat het aan de aanvrager is, die zich beroept op een situatie die een invloed kan hebben op zijn administratieve situatie, om de administratie hiervan op de hoogte te stellen. De administratie is echter niet gehouden tot het uitvoeren van bijkomend onderzoek, dewelke haar in de onmogelijkheid zou plaatsen om binnen een aanvaardbare termijn gevolg te geven aan de vele aanvragen die zij ontvangt.

Overwegende dat niets in het dossier er op wijst dat de inkomsten van de te vervoegen persoon hem zouden toelaten te voorzien in zijn eigen behoeften en die van zijn echtgenote zonder ten laste te vallen van de openbare overheden, te meer omdat reeds een maandelijkse huur dient te worden betaald van 503 euro, wat een aanzienlijk bedrag is op een inkomen van 1291 euro;

Aangezien bijgevolg niet voldaan werd aan één van de voorwaarden voor afgifte van het visum, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing

belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Raadpleging Vision Niet van toepassing

Motivatie

Wettelijke referenties: Art. 10bis, §2 van de wet van 15/12/1980 - echtgeno(o)t(e)/partner, gelijkwaardig aan huwelijk/kind

Beperkingen:

• Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, al.1,4° of 5° of art. 10bis, §2, naargelang het geval, van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden.

• Aangezien minstens aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen wijst de verwerende partij erop dat het beroep onontvankelijk is omdat verzoekende partij het verzoekschrift in het Engels heeft opgesteld.

2.2. De Raad wijst op artikel 39/18, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) dat luidt:

*“De partijen die niet onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, mogen voor hun akten en verklaringen de taal gebruiken welke zij verkiezen.
(...)”*

Hoewel artikel 39/18, eerste lid van de vreemdelingenwet in zeer algemene termen is gesteld, betekent zij niet dat de partijen een volledige taalvrijheid genieten. Immers, uit de parlementaire stukken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever was dat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116*)

Voornoemd artikel dient bijgevolg naar analogie met artikel 66, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van state gelezen te worden in het licht van artikel 30 G.W. Gevolg hiervan is dat de taalvrijheid voor de Raad zich beperkt tot de in België officieel gesproken talen: Nederlands, Frans en Duits (T. DE PELSMAEKER, L. DERIDDER, F. JUDO, J. PROOT en F. VANDENDRIESSCHE, *Taalgebruik in bestuurszaken*, Brugge, dieKeure, 2004, randnr. 958; X, *Les Nouvelles v° Droit Administratif*, Brussel, Larcier, randnr. 2232, 730). Op deze regel wordt alleen een uitzondering gemaakt wanneer een bepaling die in België bindende kracht heeft bepaalde personen machtigt om een vreemde taal te gebruiken voor geschillen over welbepaalde aangelegenheden (RvS 18 maart 1983, nr. 23.047).

Het verzoekschrift werd ingediend in een vreemde taal (Engels).

Eenzijds is dit geen in België officieel gesproken taal en anderzijds kan verzoekende partij zich niet beroepen op een tekst die in België bindende kracht heeft en op grond waarvan zij zich tot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou mogen wenden door middel van een in dergelijke taal geredigeerd verzoekschrift. Het in die taal gesteld verzoekschrift is dan ook onontvankelijk.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij op 10 december 2016 nog een brief heeft verzonden aan de Raad in antwoord op het schrijven van de Raad dat zij de mogelijkheid heeft tot het indienen van een synthesememorie. Daargelaten de vaststelling dat deze brief eveneens in het Engels is gesteld en zelfs indien de verzoekende partij in navolging van dit schrijven een synthesememorie in het Nederlands zou indienen, dan nog dient gewezen op artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, dat stelt dat *“(...) de Raad (doet) uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”*. Nu het beroep van verzoekende partij op onontvankelijke wijze werd ingediend door gebruik te maken van een inleidend verzoekschrift opgesteld in een vreemde taal, kan dit niet rechtgezet worden door nadien een synthesememorie in het Nederlands in te dienen.

Ook waar de verzoekende partij op 13 december 2016 alsnog een vertaling naar het Nederlands van haar verzoekschrift heeft ingediend, wijst de Raad erop dat dit het vastgestelde gebrek evenmin kan herstellen nu de bestreden beslissing op 13 oktober 2016 werd betekend en verzoekende partij aldus buiten de beroepstermijn zoals bepaald in artikel 39/57, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet, een taalconform verzoekschrift heeft ingediend, wat laattijdig is. In casu blijkt niet dat er sprake is van overmacht die het laattijdig indienen van een taalconform verzoekschrift kan verantwoorden.

Ter terechtzitting hiermee geconfronteerd stelt de advocaat van de verzoekende partij zich naar de wijsheid te gedragen.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER